

Pirateneiland.

Het toneel stelt een eiland voor. Strand, met eventueel op de achtergrond zee. Op het toneel ligt een berg zand waarin een schatkist is begraven. Op de berg staat een paaltje met daarop een bordje waarop "start" staat.

Piratenliedje

Allee hop
De piratenvlag in top
en de kapitein voorop
Schip ahoi!

Hupsakee
Lekker varen op de zee
Hé kom op en ga maar mee
Schip ahoi!

Hé kom op en hijs de zeilen
Doe het anker maar omhoog
Wij gaan varen vele mijlen
tot voorbij de regenboog – schip ahoi! – schip ahoi!-

Refrein

Nee de zee is niet voor watjes
met een al te zwakke maag
Wij zijn bikkels en geen schatjes
Geen gezeur en geen geklaag – schip ahoi! – schip ahoi!-

Refrein

Geven niet om storm of regen
Nee dat is maar kinderspel
Ja wij kunnen er wel tegen
en de zon is nooit te fel – schip ahoi! – schip ahoi!-

Refrein

(Leer het liedje van tevoren aan het hele publiek, kan de zaal lekker meezingen.)

scène 1

ZEEGERUIS

(In het zeegeruis horen we de piraten van achter het toneel "op hun schip"praten.)

BLAASKAAK: Mannen! Het moet hier ergens zijn!

JAPIE: Nnou.. Ik zie helemaal niks! Weet je zeker dat je opa hier gevaren heeft, Blaaskaak?

Mijn vader zei altijd tegen mij: Die Blaaskaak, die moet je met een korreltje zout nnemen!

KOBUS: Karel! Heb je nog wat zout?

JAPIE: *(beledigd)* Nnou! Dat bedoel ik toch nniet! Ik bedoel: Die Blaaskaak die moet je nniet geloven!

KOBUS: O, zeg dat dan!

KAREL: Wel alle gedraaide drumsticken nog 's aan toe! Land!

JAPIE: Nnou! ..Had je opa toch gelijk, kapitein Blaaskaak!

NELIS: Hoe bedoel je Japie? Waarom had ie gelijk? Ik zie helemaal geen land!

BLAASKAAK: Andere kant, uilskuiken!

NELIS: Ik zie ook geen uilskuiken! O.....Ja!.... Nou zie ik het!

GELUID VAN HET STRANDEN

(wacht met de volgende tekst tot het geluid van het stranden van de boot is geweest.)

NELIS: *(roept)* Land in zicht!

KAREL: Dubbel overgehaalde piereworm! Land in zicht? Land in zicht? We zitten er op!

scène 2

PIRATEN: *(op)*

JAPIE: Nnou.. Is dit nou het eiland waarop we moeten zoeken? Hoe wist je opa nnou eigenlijk dat hier een schat ligt?

KAREL: Japie, ja, hoe zou hij dat nou weten?!

JAPIE: Nnou? Hoe dan?

KAREL: Drommelse deksels! Door die schatkaart natuurlijk!

NELIS: O ja! Natuurlijk!

Maar hoe kwam hij eigenlijk aan die schatkaart?

BLAASKAAK: *(met schatkaart in de hand)* Dat heb ik al tien keer verteld! Mijn opa's vader heeft de schat hier zelf begraven! En nooit meer opgehaald.

JAPIE: Nnou..dan moet het wel waar zijn! Toch?

KOBUS: *(ziet paaltje met "start")* Wel, hier moet het beginnen!

NELIS: Wat beginnen, Kobus?

KOBUS: Met patatten bakken, nou goed?

Kijk dan. Wat staat er? *(wijst op bordje)*

PIRATEN: *(kijken allemaal)* Start!

BLAASKAAK: Aan de slag! Kobus! Waar is het noorden?

KOBUS: *(kijkt op kompas Wijst recht de zaal in.)*

BLAASKAAK: *(leest de kaart)* Drie stappen noordwaarts!

PIRATEN: *(drie stappen de zaal in)*

JAPIE: Nnou? En nnou?

KAREL: Driedubbele druifloor! Laat de kapitein nou even rustig kijken!

BLAASKAAK: *(vastberaden)* Rechtsaf!

ALLEN: *(Volgen kapitein, af, behalve Nelis, die gaat links af. Ziet op*

tijd zijn vergissing en volgt de anderen. Achter het toneel hoor je de mannen praten)

KOBUS: Hoeveel stappen nu, kapitein? En moeten het grote of kleine stappen zijn?

BLAASKAAK: Dat staat er niet bij! Maar opa's vader was niet zo groot, laten we dus maar kleine stappen nemen.

KOBUS: Hoeveel stappen hebben we al genomen, kapitein?

KAREL: Wel stelletje onnozele druifkeutels die we daar zijn! We hebben helemaal niet geteld!

PIRATEN: *(weer op tot het paaltje. Starten opnieuw.)*

BLAASKAAK: *(na de drie stappen richting zaal en het rechtsaf slaan)* 128 stappen!

ALLEN: *(Al tellend af. Steeds zachter laten klinken)*

scène 3

VROUWTJE: *(Op met briefje. Ze prikt het op het start bordje.)*

Zo, en dan nu eens kijken of die achterkleinzoon van Bassie Blaaskaak wat meer waard is dan die opa van hem. Geen lol mee te beleven, met die man. Geen gevoel voor humor! Je moet toch een beetje kunnen lachen in het leven! *(af)*

scène 4

PIRATEN: *(van achter de andere kant van het toneel hoor je het tellen luider worden tot 124, dan op)*

PIRATEN *(op van de andere kant.)* 125 126 127 128
(Verbaasd weer op dezelfde plek te staan)

KAREL: Wel drommelse dukaten nog 's aan toe! We hebben een rondje gelopen!

BLAASKAAK: Toch hebben we precies gedaan wat er op de kaart staat! Het moet hier zijn!

JAPIE: *(pakt het briefje aan het stokje en leest)* Nnou, ik geloof ook dat het hier is!

KOBUS: *(pakt het briefje af en leest voor)* Hier is 't!
ALLEN: Waar?
KOBUS: *(houdt het briefje in de lucht)* Hier!
NELIS: Ik zie geen schat!
JAPIE: Nnou, dan moet je toch ook graven?
Nelis: *(wijst naar briefje)* In de lucht zeker?
JAPIE: Nnee, daar! *(wijst naar de heuvel)* Daar heb ik het briefje gevonden.
ALLEN: *(stuiven naar de heuvel en beginnen te graven)*
KOBUS: *(met kist)* Ik heb 'm! Ook stom dat die opa van jou niks kon vinden! Zo moeilijk was het niet!
BLAASKAAK: *(beveelt)* Hier er mee!
KOBUS: *(aarzelt. Ziet dan de stoere blik van Blaaskaak en geeft de kist met tegenzin)*
BLAASKAAK: *(zet de kist boven op de heuvel. Gaat erachter zitten. De anderen er om heen.)* Zo! De schat! Had ik het jullie niet gezegd?
ALLEN: Ja, kapitein.
BLAASKAAK: Wel, afspraak is afspraak.
Sam sam hadden we gezegd!
NELIS: Sam? Waar is Sam? Moet die ook meedelen?
(verontwaardigd) Die heeft helemaal niks gedaan!
KAREL: Driedubbele domkop! Sam sam is samen delen! Dat bedoelt de kapitein!
NELIS: O, zeg dat dan!
BLAASKAAK: *(opent plechtig de kist en haalt er gouden munten uit. Hij strooit ze in het rond en buldert)* Rijk! Wij zijn rijk! Kijk toch! Oude goudstukken! Miljoenen waard! We zijn binnen!
NELIS: Ik dacht dat we buiten waren!
KOBUS: *(Pakt een munt en bijt er op)*
NELIS: Waarom bijt je er op?
KOBUS: Weet ik veel! Dat moet je altijd doen om te zien of het echt is.
NELIS: En? Is het echt?
KOBUS: Hoe moet ik dat nou weten!

JAPIE: Nnou, op dit moment wou ik maar dat ze niet echt waren. Dat ze van chocola waren. Ik heb honger! Vroeger kreeg ik altijd van die munten in mijn schoen van Sinterklaas!

Scène 5

VROUWTJE: *(snel op. De piraten graaien gauw de munten naar zich toe.)* Ha! Kapitein Blaaskaak!
BLAASKAAK: Watte? Hoe weet U hoe ik heet?
VROUWTJE: Uw grootvader was ook hier een jaar of wat geleden! Heeft de schat meegenomen.
BLAASKAAK: Wat? En hij zei dat ie hem niet gevonden had!
VROUWTJE: Heeft ie dat gezegd? Geen gevoel voor humor. Ik wist het wel!
KOBUS: Wat nou? Gevoel voor humor?
VROUWTJE: Midden op zee heeft ie zijn wens gedaan.
BLAASKAAK: Wat voor wens?
VROUWTJE: Dezelfde wens die meneer Japie hier net deed! Hij zei: "Ik heb trek. Ik wou maar dat ik die munten eten kon!"
KAREL: En toen?
VROUWTJE: En toen? Ik vervul wensen! Dus: Hij kreeg zijn zin! Net zoals hij daar *(wijst naar Japie)* Snoep maar lekker jongens! *(Ze blijft trots staan kijken naar de piraten die beteuterd kijken naar de chocolademunten. Ze pellen er een paar af en eten ze op.)*
BLAASKAAK: Dus hij had de schat wel gevonden. De leugenaar! Alleen, zijn schat was in chocola veranderd. *(Eerst kijkt Blaaskaak boos, maar dan begint hij te lachen. Steeds gaat één piraat mee lachen en op het laatst is het een enorm gebulder.)*